

Motion till riksdagen 2019/20:3433

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

med anledning av skr. 2019/20:34 Verksamheten inom Europarådets ministerkommitté m.m. under helåret 2018 och första halvåret 2019

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om klagofristen vid Europadomstolen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i Europarådet ska verka starkare för att rätten för den enskilda medborgaren att frivilligt välja politisk åskådning och facklig organisation efterlevs i medlemsstaterna och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i Europarådet ska verka för ett starkare samarbete i Europa för att motverka antisemitism och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att mer kraftfullt verka för att Turkiet ska ställa sig bakom grundläggande värderingar inom Europarådet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att Somaliland erbjuds möjligheten att ingå ett aktivt partnerskap med Europarådet och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förhindra shariainspirerad lagstiftning i Europa och tillkännager detta för regeringen.

Skrivelsen generellt

En grundläggande princip, nämligen varje medlemslands territoriella okränkbarhet, skakades i grunden till följd av Rysslands annektering av det ukrainska Krim 2015 samt landets fortgående militära intervention i östra Ukraina. Det är nu av största vikt att den

uppgörelse om villkor för förnyat deltagande från det ryska parlamentets sida i Europarådets parlamentariska församling leder till avgörande förbättringar i landets efterlevnad av organisationens värderingar.

En annan av Europarådets principer är rättsskyddets betydelse för medlemsstaternas invånare. Detta skydd lider dock av att en enskild individ, som anser att hans eller hennes rättigheter har kränkts av en EU-institution, inte kan föra sitt ärende inför Europadomstolen, utan på sin höjd till EU-domstolen. Skrivelsens ställningstagande i denna följd motions anda är därför att välkomna.

Skrivelsen uttrycker också sitt stöd för Europarådets kongress för regionala och lokala myndigheter, som i år firar 25 år och har påbörjat både ett inre reformarbete och olika projekt för att påskynda en decentralisering av kompetenserna mellan stat och kommun i medlemsländerna. Skrivelsen (s. 10) talar om ”vikten för demokratin och den sociala sammanhållningen i ett land av att den lokala och regionala nivån fungerar väl, är icke-korrupt och försedd med tillräckliga resurser för att kunna fullgöra sina uppgifter”.

Här önskar man naturligtvis att den svenska regeringen ska börja leva som den lär, med tanke på hur den först förstört kommunernas självstyre genom att tvångsmässigt fördela immigranter mellan dem, men nu vägrar att ersätta många av dem för de enorma följdskostnader de nu lider under.

När det gäller ministerkommitténs arbete för bevarad yttrande- och mediefrihet är detta en hjärtefråga för Sverigedemokraterna, som hoppas att utvecklingen i vårt land också kan gå i denna riktning, i stället för den inskränkning av oliktankandes åsikter som sedan länge ägt rum i svenska etablissemangsmedier, inte minst i de obligatoriskt avgiftsfinansierade. Uppmuntrande nog tar Europarådet många initiativ för att bevara och stärka friheterna i fråga, ofta med hänvisning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (EKMR) artikel 8 (rätt till skydd av privat- och familjeliv) och artikel 10 (yttrandefrihet).

Skrivelsen tar förtjänstfullt upp den oroväckande utvecklingen i flera Europarådsstater, framför allt i det tidigare nämnda Ryssland samt i Turkiet – i det senare landet med fokus på det godtyckliga och massiva fängslandet av oliktankande – vartill nu måste läggas den militära interventionen i norra Syrien som huvudsakligen befolkas av kurder (oktober 2019). Även parlamentariska församlingens övervakningsprocedur för Turkiet diskuteras.

I en tid när diskriminering och hatiska handlingar mot religiösa och andra minoriteter tilltar bör samarbetet enligt skrivelsen förstärkas mellan Europarådet och andra internationella organisationer såsom EU, OSSE och FN. Ett gott exempel vore det nya initiativet av Sverigedemokraternas representant vid OSSE:s parlamentariska församling, Björn Söder, som syftar till bättre skydd av kristna och andra religiösa minoriteter i vissa länder.

Skrivelsen pekar vidare på en snart tioårig pragmatisk ”grannskapspolitik” (Neighbourhood Partnership) från ministerkommitténs sida gentemot länder i Nordafrika, Mellanöstern och Centralasien i syfte att främja deras övergång till politisk demokrati och rättsstat. Även parlamentariska församlingens likaledes tioåriga ”partnerskap för demokrati” med Jordaniens, Marockos och Kirgizistans parlament samt med Palestinas nationella församling omnämns i skrivelsen.

Sammanfattningsvis ställer sig Sverigedemokraterna medelst denna följd motion och dess axplock av teman generellt bakom det som anförs i skrivelsen. Det finns dock en rad andra frågor som vi menar är viktiga att lyfta.

Klagofristen vid domstolen

Vid en högnivåkonferens i Brighton 2012 antogs en deklaration som innebär vissa ändringar i EKMR och rätten att anhängiggöra mål. Tidsfristen för att lämna in klagomål till domstolen kommer att minska från sex till fyra månader. Sverigedemokraterna anser att den här förändringen är olycklig. Europadomstolen är i dag de facto Sveriges författningsdomstol. Den gör slutgiltiga ställningstaganden om Europakonventionens innebörd, vilket påverkar den svenska rättstillämpningen på ett mycket brett område. Tyvärr är domstolen redan i dag svårtillgänglig för vanliga européer. Reglerna kring anhängiggörande kan vara krångliga, och kunskapen om domstolens kompetensområde är inte särskilt spridd, inte ens bland jurister. Därför är det viktigt att potentiella klagande har tillräckligt med tid från det att en påstådd kränkning äger rum till dess att tidsfristen rinner ut. Förkortningen av den fristen syftar till att minska målbalansen, vilket i grunden är förståeligt. Det målet uppnås dock bättre genom att domstolens kapacitet utökas. Därför vill vi att regeringen återtar sin ratificering av protokollet.

Europakonventionen och rätten att välja politisk åskådning

Rätten för den enskilda medborgaren att frivilligt välja politisk åskådning och facklig organisation är skyddad av EKMR. Det är grundläggande för demokratiska stater, och det kan anses som självklart att varje medborgare har rätt att tillhöra en förening och likaså rätt att avstå från att ansluta sig till en förening.

EKMR slår fast rätten för arbetstagare och arbetsgivare att bilda och tillhöra en organisation som tillvaratar deras ekonomiska och sociala intressen. Statens uppgift är att skydda medborgarnas möjlighet att utöva denna rätt. Vidare slås det fast att varje medborgare har rätt att ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen. Det finns även ett förbud mot diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, språk, religion eller politisk eller annan åskådning.

Trots detta förekommer i Europa och t.o.m. i Sverige diskriminering på grund av politisk åskådning. I Vitryssland är läget så allvarligt att politiker sitter fängslade på grund av politisk hemvist. I Sverige är inte läget lika allvarligt, men politiker har blivit uteslutna ur fackförbund, utsatta för våld och blivit av med sina arbeten på grund av politisk hemvist.

Regeringen bör tydligare ta avstånd från denna typ av diskriminering, och Sverige bör lyfta frågan i Europarådet i syfte att stärka rätten för den enskilda medborgaren att frivilligt välja politisk åskådning och facklig organisation och motverka diskriminering på grund av politisk åskådning. Diskriminering på grund av politisk åsikt är lika förkastlig som övrig diskriminering.

Motverka antisemitism

Tyvärr har antisemitismen på senare tid ökat betydligt i Europa. Hatbrotten mot judar har tilltagit, och på flera håll i Europa är judars säkerhet allvarligt hotad. Detta är en oacceptabel utveckling som måste brytas. Låt oss aldrig glömma Förintelsens offer och

vad som hänt judarna i Europa i historien. Europarådet, som ska försvara medborgares mänskliga rättigheter i medlemsstaterna, har ett stort ansvar för att samarbeta för att motverka antisemitism och sprida kunskap om judarna och deras historia för att motverka fördomar och hat. Vi anser att Sverige inom Europarådet aktivt ska verka för kraftfullare åtgärder och samarbete för att motverka antisemitism.

Turkiet

Turkiet är i dag representerat av en mycket stor och aktiv delegation i Europarådet. Europarådet har de senaste åren på ett föredömligt sätt agerat emot Rysslands agerande i och mot Ukraina samt mot president Vladimir Putins auktoritära och imperialistiska regim. Dessvärre har församlingen varit förhållandevis passiv när Turkiet brutit mot internationell rätt genom sitt intåg i Syrien och Irak samt genom frekventa övertramp avseende grundläggande mänskliga fri- och rättigheter, inte minst genom massarresteringar och attacker mot oppositionella, journalister och andra som varit besvärliga för den sittande regimen.

Europarådets medlemsländer måste uppfylla tre krav för att få vara kvar i samarbetet: De ska ha ett demokratiskt styrelseskick, vilket Turkiet knappast kan anses ha. De ska ligga i Europa, vilket uppfylls då en liten del av landet ligger i Europa. Sist men inte minst ska de respektera medborgarnas grundläggande mänskliga fri- och rättigheter, vilket uppenbart inte har skett.

Europarådet ska stå upp för mänskliga rättigheter, demokrati och yttrandefrihet i hela världen. När grova övergrepp sker i ett av medlemsländerna riskerar legitimiteten för denna församling således också att minska. Det blir än värre då Turkiet var ett av de första länderna som anslöt sig till församlingen efter dess bildande 1949. Av den anledningen bör Sverige genom Europarådet verka för kraftfullare åtgärder mot Turkiet, som återkommande ertappas med att bryta mot Europarådets grundläggande riktlinjer.

Partnerskap med Somaliland

Genom vidgade partnerskap kan olika parlament bli delaktiga i arbetet med att främja Europarådets grundläggande värderingar samtidigt som framsteg som görs uppmärksammas.

I över två decennier har landet Somaliland utmärkt sig genom att utöva demokrati vid ett regelbundet, fritt och rättvist parlamentsval sedan landet förklarade sig självständigt från ett krigshärjat, dystopiskt Somalia som nu också internationellt erkänns som en misslyckad stat. I Somaliland har man infört fri skolgång för alla för att beständigt övervinna fattigdom, och landet har en stabil och fungerande regering, som befinner sig i effektiv och laglig kontroll inom sitt territorium och har etablerade internationella relationer i förhållanden som motsvarar en de facto-stat. Regeringen bör, under förutsättning att Somaliland säkerställer religionsfrihet och fortsätter verka för fundamentala fri- och rättigheter för sina medborgare, verka för ett aktivt partnerskap med Somalilands folkvalda. Detta skulle kunna bidra till att ytterligare förbättra Somalilands demokrati, rättsstatsprincipen och respekten för grundläggande mänskliga

fri- och rättigheter. Genom detta partnerskap kan Europa erkänna tidigare framsteg men även bistå i arbetet för framtida framsteg.

Förhindra shariainspirerad lagstiftning i Europa

På senare tid har allt större uppmärksamhet ägnats det faktum att sharialagstiftning, lagstiftning baserad på Koranen och den muslimska tron, praktiseras i allt fler europeiska samhällen. Samtidigt kan det konstateras att vad denna lagstiftning faktiskt innebär förblir vagt och att många inte inser att detta går stick i stäv med fundamentala europeiska värden.

Vad gäller vetenskapen om sharia hjälps vi emellertid av att den har sammanfattats i ett internationellt fördrag som slöts 1990 mellan till dags dato 45 stater med stora eller dominerande muslimska befolkningar, nämligen Kairodeklarationen om mänskliga rättigheter inom islam. I denna deklaration återfinns vi i 25 artiklar islams centrala principer vad gäller tolkningen och appliceringen av sharialagstiftningen som tydligt skiljer sig från svensk rättsuppfattning och från 1950 års Europarådskonvention om mänskliga fri- och rättigheter.

Kairodeklarationen börjar med att deklarerar att alla män är jämlika, och det framgår att mannen är ansvarig för familjens uppehälle och välfärd. Deklarationen tydliggör även att det är förbjudet för enskilda människor eller staten att ta någons liv, om det inte sker på shariabestämmd grund. På samma sätt ska staten skydda medborgarna från kroppsligt våld, om undantag inte godkänns av sharia. Föräldrar har rätt att välja sina barns skolgång och utbildning, under förutsättning att det överensstämmer med sharias etiska värderingar och principer. Vad gäller rätten för en muslim att lämna sin tro eller få andra att göra det kallar Kairodeklarationen islam för den oförstörda naturens religion, och det är förbjudet att utöva någon som helst form av tvång gentemot en man eller utnyttja hans fattigdom eller brist på kunskap till att omvända honom till en annan religion eller till ateismen. Varje man garanteras yttrandefrihet, resfrihet, fri bosättning och rätt att njuta frukterna av sitt skapande under förutsättning att dessa handlingar står i samklang med sharia, och alla offentliga funktioner (dvs. hela samhället) måste lyda under sharia. Kairodeklarationen avslutas med två generalklausuler som för säkerhets skull stipulerar att alla rättigheter och friheter i deklarationen är underkastade den islamska sharian och att den islamska sharian utgör den enda referensskällan för uttolkandet och klargörandet av samtliga artiklar.

Detta innebär t.ex. att alla de rättigheter och friheter som tillsammans bildar Europarådets konvention om mänskliga rättigheter och friheter, och därmed lägger grunden också för svenskt rättstänkande, bara kan tolereras i ett shariastyrt samhälle under förutsättning att de är – eller omformas så att de blir – förenliga med sharia. Med andra ord skulle samhällen, om sharia en dag tilläts ta över, enkelt förvandlas till en muslimsk teokrati, dvs. gudsstat.

Faran i dagens situation framgår alltså tydligt – med sharia som ett parallellt, totalitärt och i högsta grad oförsonligt rättssystem på frammarsch på många håll i Sverige, i många fall i öppen konkurrens med det öppna och fria Europa. Ett samhälle som vårt kan inte länge till fungera i sin nuvarande form med två så olika synsätt på människa och samhälle. Europakonventionen framstår därför som ett bålverk för försvaret av Sverige som en frihetlig västerländsk demokrati. Sverige bör därför inom

Europarådet verka för att ytterligare motsätta sig en acceptans av Kairodeklarationen och shariaanpassning.

Markus Wiechel (SD)

Björn Söder (SD)

Lars Andersson (SD)

Mats Nordberg (SD)

Ludvig Aspling (SD)

Sara Gille (SD)